

opusdei.org

Medicina humanitzadora de qualitat

Oferim un reportatge sobre el Centre Hospitalari Monkole, de Kinshasa, publicat recentment a la revista Catalunya Cristiana.

31/03/2006

«Monkole és un arbre de la selva que canvia de color, passant del verd al vermell i groc. Vam pensar que aquest seria un bon nom per al nostre centre, perquè simbolitza el repte que tenim d'anar més enllà, de

moviment, de fer les coses amb un somriure.» Així s'expressa Yannick Vincendeau, director del Centre Hospitalari Monkole, que va obrir les portes fa quinze anys als afores de Kinshasa. Aquest centre, obra corporativa de l'Opus Dei, ofereix atenció mèdica a la població necessitada.

Yannick Vincendeau explica que el centre ha anat creixent a partir de les necessitats que s'han anat presentant. Es va establir als afores de Kinshasa, on no hi havia centres de salut ni hospitals. «Al principi els metges atenien malalties relacionades amb la malària, el paludisme... però vam veure la necessitat de dedicar una atenció especial a la mare i al nen. Aquesta atenció consisteix a donar els medicaments a preu molt baix, també la consulta i les proves de laboratori. A poc a poc, veient l'atenció mèdica, les mares ens van

demanar una maternitat, perquè no n'hi havia. Vam començar a fer guàrdies de nit amb un metge i dues infermeres, i a atendre els primers parts.»

El 1997 es va posar en marxa el Centre de protecció maternoinfantil, que comprèn una maternitat i una zona d'hospitalització amb 26 llits. L'atenció als parts ha crescut molt i des del principi es va veure la necessitat de poder practicar cesàries. Yannick Vincendeau comenta que «el part és un esdeveniment conegut, feliç, programat... la família fa una previsió, s'organitza i estalvia per pagar l'estada de la mare a l'hospital. Però quan el part es complica, totes les previsions s'esfumen. L'any passat vam tenir gairebé dues cesàries per setmana, la meitat no són pagades per les mares o per les famílies».

La prioritat del Centre Hospitalari Monkole són les mares i els infants. Els infants que emmalalteixen són els de les famílies pobres, diu Yannick, que moltes vegades arriben a l'hospital quan ja no es pot fer res per ells. «Per això hem de destinar molts recursos per salvar-los. En aquest moment, necessitem uns 200 euros al dia, que és el que ens costa aquesta atenció als pobres. Busquem donatius de 70.000 euros l'any, sobretot per a mares i infants.»

El 70% dels pacients és gent molt pobre i la xifra de l'atur se situa en un 80%. Ja d'ençà que es va crear el centre, l'ocupació hospitalària sempre ha estat molt alta. «Quan la gent veu que els medicaments, la consulta i les proves són molt barats, de seguida ve a nosaltres.» La població sent tan seu aquest centre que fins i tot durant els saquejos que va viure la ciutat per part de l'exèrcit, mal pagat i descontent, va

protegir ella mateixa l'hospital
d'aquests atacs.

El director del Centre Hospitalari
Monkole afirma que «intentem que
els salaris del personal i la renovació
de l'estoc de medicaments
s'aconsegueixin a través dels
recursos propis que genera el centre
hospitalari. De totes maneres,
sempre tenim necessitats enormes
que sabem que les famílies no poden
pagar. Fa dos mesos vam detectar en
una escola un infant que necessitava
una operació que costava 700 euros.
Una fortuna per a la família, que no
podia pagar aquesta quantitat.
Gràcies a una fundació, vam
aconseguir operar-lo, i avui el jove és
feliç. Les necessitats són de tal
magnitud que no arribem a tot, tot i
que intentem buscar els recursos
necessaris».

Educació i formació

Un dels programes dels quals més s'enorgulleixen a Monkole és el de «Salut escolar». Dos equips, formats per un metge i dues infermeres, recorren les escoles, examinen els alumnes, ofereixen formació als mestres i professors sobre com millorar la higiene i la salut, imparteixen educació sanitària als infants escolaritzats... «A aquest programa hem pogut afegir-hi el tractament dels infants malalts. Un alumne de cada tres està malalt i cal fer-hi alguna cosa», comenta Yannick.

La formació és un aspecte que es cuida molt al Centre Hospitalari Monkole. En aquest sentit, el 1997 es va obrir una Escola d'Infermeres en què els seus estudiants no únicament fan pràctiques a Monkole, sinó que també les trobem en una dotzena d'hospitals de la ciutat tant públics, com de la diòcesi o privats. Cada any surt de l'Escola una promoció de

50infermeres. També s'ha creat un centre de formació per a metges. En els darrers anys s'han organitzat seminaris i conferències per a metges, als quals també han assistit estudiants dels darrers cursos de medicina, impartits per professors d'universitat, especialistes que treballen als hospitals de la ciutat, biòlegs, farmacèutics, etc., tant congolesos com d'Europa o Amèrica. Fins i tot, gràcies a una subvenció del govern basc, Monkole ha aconseguit formar personal de la neteja de sis hospitals públics.

Sida

Yannick Vincendeau és conscient que les necessitats són moltes i apunta que la sida també és una prioritat: «Vam aconseguir seguir el tractament dels malalts i el preu dels medicaments ha baixat molt. Amb el suport del fons mundial de lluita contra la sida, el paludisme i la

tuberculosi hem aconseguir tenir medicaments i facilitar-los gratuïtament. L'atenció als malalts de sida serà un gran repte en els anys vinents. Gràcies al fons mundial hem pogut reformar una casa per tenir dos despatxos de consultes i un hospital de dia amb sis llits per atendre aquests pacients.»

Monkole és sinònim de qualitat professional, però també de qualitat humana. Allí es practica una medicina humanitzadora on el pacient és el més important. Com assenyala el seu director, «a partir d'una experiència privada, sense ànim de lucre, tenim un hospital de servei públic total. Mai no fem discriminació perquè una persona sigui més o menys pobre, sigui d'una tribu o de l'altra, parli una llengua o una altra. No fem diferències de cap mena».

Aquesta atenció personalitzada i tan acurada és fruit del compromís de tot el personal del centre. Així, Yannick assegura que «el treball del dia a dia tira endavant perquè tot el nostre personal està format per gent molt compromesa en l'atenció als pacients. Aquesta és la nostra prioritat.

Tant els metges, com les infermeres, els administratius o les encarregades de la neteja estem molt compromesos a millorar l'atenció dels malalts. Els nostres professionals treballen en un ambient en què cal tenir molta cura del contacte humà i saben que l'acollida dels pacients és molt important. Sempre amb un somriure.»

Activitats mèdiques 2005

39.742 consultes ambulatories

4.044 pacients hospitalitzats

235 operacions de cirurgia major

82 cesàries

485 parts

3.841 exàmens radiològics

1.816 ecografies

93 triteràpies VIH/Sida

121 transfusions

En aquests quinze anys de vida el Centre Hospitalari Monkole ha esdevingut un referent pels seus professionals, pels seus mètodes, per la seva manera d'entendre la medicina. El futur es presenta ple de propostes i de reptes. Yannick Vincendeau mostra el seu desig de continuar desenvolupant tot el treball que duen a terme. També subratlla que «d'ençà del 1997 no hem aconseguit tenir més espai per ampliar l'atenció mèdica. Ara tenim 40 llits a l'hospital i volem ampliar-

los a 135 en un nou edifici, amb un quiròfan complet i tots els serveis necessaris de consulta, de diagnòstic, de laboratori, d'hospital de dia, d'urgències... estem fent gestions per aconseguir els fons necessaris per construir-lo».

Esperança és la paraula que millor recull l'ambient que es respira a Monkole. Així ho creu el director: «Aquest centre és una gran esperança. Les dificultats de la vida pesen molt i no falten, però el més important és l'ànim, l'entusiasme, l'entrega de la gent que treballa aquí, l'agraïment dels pacients... vosaltres ens podeu ajudar econòmicament, però també resant perquè aquest país aconseguixi viure en pau. Jo tinc l'esperança que el país tirarà endavant.»

Rosa Maria Jané / Catalunya
Cristiana

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/medicina-
humanitzadora-de-qualitat/](https://opusdei.org/ca-es/article/medicina-humanitzadora-de-qualitat/) (22/03/2026)